

Queridos diocesanos:

El sábado de la semana pasada la Iglesia celebraba la fiesta de la Anunciación del Señor. Desde hace unos años participamos todos ese mismo día 25 de una jornada especial en defensa de la vida humana. Una defensa que no tiene límite en el tiempo ni en el espacio aunque acentuamos esta preferencia en el día en que empieza la Vida en el mundo, en el seno de la Virgen María. Nueve meses después celebraremos la fiesta del nacimiento de Jesucristo. Expresaremos de mil maneras la enorme alegría de la Navidad y la confianza total que Dios Padre ha puesto en el ser humano cambiando sus inclinaciones hacia el odio, la venganza o la muerte en impulsos hacia el amor, el perdón y la vida. Nunca agradeceremos bastante la posibilidad de esta conversión.

Todo esto es conveniente recordarlo, una vez más, en estos momentos en que se han aprobado leyes en nuestro país encaminadas a debilitar la protección de la vida humana. Al concebido y no nacido esperando su momento en el seno materno se le endosa una ley que permite su eliminación llegando a expandir la idea de un falso “derecho” de la mujer sobre la realidad humana que lleva en su cuerpo. La llamada ley del aborto. Y también otra ley propone la eliminación de la vida de un enfermo o anciano apelando a la compasión para que no sufra más en este mundo pero que sea un tercero, un sanitario, el que se encargue del “asunto” obviando las convicciones más profundas de unos y otros y señalando con futuras listas a quienes no se sometan a la legislación vigente. Todo muy “legal” y muy “libre”. La llamada ley de la eutanasia. Hay otras leyes que socavan los cimientos de la antropología cristiana y sus promotores se sorprenden que millones de conciudadanos no quieran aceptar estas orientaciones para nuestra sociedad. Es procedente recordar la fortaleza de muchos mártires a lo largo de la historia por no aceptar determinados planteamientos contrarios a la voluntad del Dios de las promesas o por resistir hasta la muerte ante la injusticia de algunas leyes.

Ante esta situación, por desgracia aceptada socialmente, se pretende que la Iglesia católica condescienda en su comprensión. Recordamos que hace pocas semanas se firmó por parte de muchas confesiones religiosas un comunicado en defensa de la vida humana y en contra de la legislación que conduce a la muerte. Aunque el asunto que nos ocupa es mucho más amplio; afecta a otros grupos humanos sin convicciones religiosas y se resisten a aceptar postulados, cambiantes con cierta facilidad, como ocurre en las legislaciones de otros países, según las noticias que llegan.

La Iglesia se ha expresado con mucha claridad y contundencia en favor de la vida y no ha transigido nunca en favorecer la muerte provocada del ser humano porque estorba, no sirve o no se ajusta a los propios intereses personales o familiares. Todos los cristianos lo sabemos y, ante algunas dudas, recurrimos con frecuencia al Catecismo para que fortalezca nuestras propias convicciones. No es una novedad que muchos católicos, tanto seculares como presbíteros y obispos, hagan afirmaciones públicas en contra de estas leyes y no quieran renunciar a la ley de Dios. Ante ello algunos pretenden caricaturizar esta opinión de los creyentes o Hermanarla con alguna opción política para desvirtuar sus afirmaciones. Incluso se mofan de las mismas o amenazan a los que desean rezar para salvar vidas humanas o se niegan a colaborar como ejecutores de muerte.

Con excesiva facilidad se habla de retroceso o de progreso a la hora de calificar leyes, opiniones y actitudes ante la vida y la muerte de los seres humanos. Los cristianos no queremos agradar o estar a gusto con estas socorridas opciones en favor de la muerte; queremos mostrar coherencia con la fe enseñada por la Iglesia y que afecta a la vida diaria.

Con mi afecto y bendición.

+Salvador Giménez, obispo de Lleida.

EN DEFENSA DE TOTA VIDA

2.abril 2023

Estimats diocesans:

El dissabte passat l'Església va celebrar la festa de l'Anunciació del Senyor. Des de fa uns anys, aquest dia 25 el dediquem a participar en una jornada especial en defensa de la vida humana; una defensa que no té límit en el temps ni en l'espai, encara que accentuem aquesta preferència el dia en què comença la Vida en el món, al si de la Mare de Déu. Nou mesos després celebrarem la festa del naixement de Jesucrist i expressarem de mil maneres l'enorme alegria de Nadal i la total confiança que Déu Pare ha posat en l'ésser humà que ha fet canviar les seves inclinacions cap a l'odi, la venjança i la mort en impulsos cap a l'amor, el perdó i la vida. Mai no agraiem prou la possibilitat d'aquesta conversió.

Recordem tot això, una vegada més, perquè en aquests moments s'han aprovat unes lleis al nostre país encaminades a afeblir la protecció de la vida humana. A l'ésser concebut i que espera en el si matern el moment de néixer se li endossa una llei que permet la seva eliminació mentre, alhora, es vol estendre la idea d'un fals "dret" de la dona sobre la realitat humana que porta en el seu cos: l'anomenada llei de l'avortament. També se n'ha aprovat una altra que proposa l'eliminació de la vida d'un malalt o ancià apel·lant a la compassió, perquè no sofreixi més en aquest món, però que sigui un tercer, un sanitari, el que s'encarregui de l'"assumpte" obviant les conviccions més profundes d'uns i altres i assenyalant amb futures llistes els qui no se sotmetin a la legislació vigent. Tot molt "legal" i molt "lliure": és l'anomenada llei de l'eutanàsia. Hi ha altres lleis que soscaven els fonaments de l'antropologia cristiana i els seus promotors se sorprenen que milions de conciutadans no vulguin acceptar aquestes orientacions cap a la nostra societat. Cal recordar la fortalesa de molts màrtirs al llarg de la història per no acceptar determinats plantejaments contraris a la voluntat del Déu de les promeses i per resistir fins a la mort enfront de la injustícia d'algunes lleis.

Davant d'aquesta situació, malauradament acceptada per la societat, es pretén que l'Església catòlica condescendeixi en la seva comprensió. Recordem que fa poques setmanes es va signar per part de moltes confessions religioses un comunicat en defensa de la vida humana i en contra de la legislació que condueix a la mort. Encara que el tema que ens ocupa és molt més ampli, perquè afecta també altres grups humans sense conviccions religioses i que es resisteixen a acceptar postulats, que canvien fàcilment, compassa en les legislacions d'altres països, segons les notícies que ens arriben.

L'Església s'ha expressat amb claredat i contundència a favor de la vida i no ha transigit mai a afavorir la mort provocada de l'ésser humà perquè destorba, no serveix o no s'ajusta als propis interessos personals i familiars. Tots els cristians ho sabem i, davant d'alguns dubtes, recorrem amb freqüència al Catecisme perquè enforteixi les nostres conviccions. No és cap novetat que molts catòlics, tant seglars com preveres i bisbes, facin afirmacions públiques en contra d'aquestes lleis i no vulguin renunciar a la llei de Déu. Davant d'això es pretén caricaturitzar aquesta opinió dels creients i vincular-la a alguna opció política per desvirtuar les seves afirmacions. Fins i tot se n'enriuen o amenacen els qui desitgen resar per salvar vides humanes i es neguen a col·laborar com a executors de mort.

Es parla amb massa facilitat de "reculada" i de "progrés" a l'hora de qualificar lleis, opinions i actituds davant la vida i la mort dels éssers humans. Els cristians no volem agradar o

estar a gust amb aquestes conegudes opcions a favor de la mort: volem mostrar coherència amb la fe ensenyada per l'Església, i que afecta la vida diària.

Amb el meu afecte i benedicció. +Salvador Giménez, bisbe de Lleida.